

استفاده از سیستم تکاملی ایمنی مصنوعی برای امنیت شبکه‌های کامپیوتری

مجید جان نثاری لادانی^۱، فاطمه خانی^۲، محمد تقی فندهاری^۳، محمد باقری دستگردی^۴

^۱ عضو هیات علمی دانشگاه پیام نور، دانشگاه پیام نور دولت آباد، اصفهان، ایران

^۲ عضو هیات علمی دانشگاه پیام نور، دانشگاه پیام نور دولت آباد، اصفهان، ایران

^۳ عضو هیات علمی دانشگاه پیام نور، دانشگاه پیام نور دولت آباد، اصفهان، ایران

^۴ کارمند فولاد مبارکه سپاهان، فولاد، اصفهان، ایران

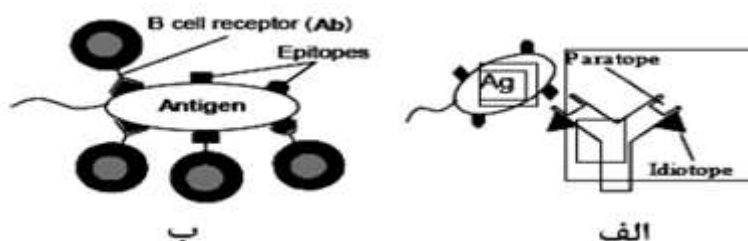
چکیده

سیستم ایمنی بدن، یک سیستم محاسباتی جالب و کارا برای بسیاری از کاربردها در زمینه مهندسی و بخصوص تشخیص نفوذ است این سیستم دفاعی بر اساس عامل، بصورت توزیع شده و خود تطبیق است که بر اساس یک معماری لایه ای و سلسله مراتبی عمل می کند. در این مقاله ابتدا عناصر معماری سیستم های تشخیص ویروس که شامل چهار قسمت تبدیل داده، ایجاد و تشخیص ویروس و شناسایی سلول های حافظه می باشد با تمرکز بر عناصر شبکه های کامپیوتری بیان شده است. سپس چند نمونه سیستم ایمنی مصنوعی برای امنیت شبکه را مورد بررسی قرار داده ایم... از جمله سیستم ایمنی فورست که فقط ترافیک TCP/IP را در یک شبکه محلی مانیتور میکند. در انتها با توجه به ویژگی های الگوریتم های هوش محاسباتی نتیجه گیری و پیشنهاداتی برای استفاده موثر از این الگوریتم ها بیان شده اند.

واژه‌های کلیدی: سیستم تکاملی ایمنی مصنوعی، امنیت شبکه، ایمنی مصنوعی فازی

مقدمه

مهمترین هدف سیستم ایمنی بدن انسان حفاظت در مقابل عوامل بیرونی میکروب ها و ویروسهای بیماری زا است. ایمنی، از سلول ها مولکول ها و قوانینی تشکیل شده است که از آسیب رساندن عواملی همچون پاتوژن ها به بدن میزبان جلوگیری میکند. قسمتی از پاتوژن به نام آنتی ژن توسط این سیستم قابل شناسایی است و موجب فعال شدن پاسخ سیستم ایمنی خواهد شد یک نمونه از پاسخ سیستم ایمنی میتوان ترشح آنتی بادی توسط سلول های **b** و یا لنفوست های **b** باشد. آنتی بادی ها مولکول های شناساگری به شکل γ که به سطح سلول های **b** متصل هستند و با قوانینی از پیش تعریف شده آنتی ژن ها را شناسایی مینمایند و بهه ان ها متصل میشوند. مولکول های آنتی بادی قسمتی از آنتی ژن را به نام اپیتوپ شناسایی مینمایند. ناحیه ای از آنتی بادی که وظیفه شناسایی و اتصال به آنتی ژن را دارد پاراتوپ نامیده میشود. ایدوتایپ نیز مجموعه ای از ایدوتوپ است (همانند اپیتوپ است) که در سطح متغیر شکل آنتی بادی قرار دارد. هر سلول **b** فقط توانایی تولید یک نوع آنتی بادی را داراست به همین دلیل **monospecific** خوانده میشود اما هر آنتی ژن چندین نوع گونه مختلف اپیتوپ دارد که موجب میشود چندین آنتی بادی مختلف ان را شناسایی کنند. پاراتوپ با نام ناحیه γ نیز شناخته میشود و به منظور ایجاد بیشترین تطابق با آنتی ژن دهها میتواند شکل خود را تغییر دهد و به همین دلیل از ان به ناحیه متغیر نیز نام میبرند. میزان تعامل بین آنتی بادی و آنتی ژن ها با میزان تطابق و میزان شباهت در ناحیه داتصال بین ان ها سنجیده میشود شکل ۱ آنتی ژن ها با چندین اپی توپ و آنتی بادی را پاراتوپ و ایدوتوپش به تصویر کشیده شده است.

شکل ۱: الف- سلول B، آنتی بادی، آنتی ژن، اپیتوپ، پاراتوپ و ایدوتوپ. ب- آنتی بادی و اتصال با آنتی ژن

سیستم ایمنی برای داشتن عملکردی صحیح باید بتواند بین سلول های خودی و سلول های بیگانه خارجی و غیر خودی تمایز قائل شود این پروسه تمایز خودی از غیر خودی نامیده میشود. ان سلول هایی که به عنوان خودی شناخته میشوند پاسخ سیستم ایمنی را فعال نمی کنند در حالی که دیگر سلول باعث تحریک پاسخ سیستم ایمنی خواهند شد. پس از ورود پاتوژن ان دسته از سلول های ایمنی که پاتوژن را شناسایی میکنند شروع به تولید و تکثیر مینمایند از بین سلول های شناساگر تولید شده دسته ای به عنوان سلول های حافظه انتخاب و نگه داری میشود تا در برخورد های بعدی با پاتوژن های همانند و یا با ساختاری مشابه پاسخ سریعتر و قویتر سیستم ایمنی ایجاد میشود.

تشخیص نفوذ، فرایند پیدا کردن بسته ها و برنامه های مخرب در شبکه های کامپیوتری است. عبارت ویروس های کامپیوتری اغلب برای کد های ناخواسته و فعالیت های نادرست در کامپیوتر میزبان به کار میرود. این خاصیت شبیه سیستم

ایمنی بدن است که بدن ما را شبیه عوامل بیماری زای خارجی محافظت میکند. خصیصه های سیستم ایمنی بدن که میتوان از ان در امنیت شبکه های کامپیوتری بهره برد عبارتند از:

- ۱- قابلیت یادگیری
- ۲- تنظیم تعداد سلول های ایمنی توسط سیستم ایمنی

۳- قابلیت تشخیص الگو توسط انتی بادی ها: این تشخیص الگو با استفاده از یک سطح استانه انجام میگیرد بدین صورت که هر گاه تحریک الگوی نفوذی از یک سطح استانه ای فراتر رفت ان به عنوان یک غیر خودی یا عامل مخرب تشخیص داده میشود

۴- تنوع و گوناگونی

۵- همکاری گروهی بین سلول ها

و ...

معماری

نگاهی کلی به سیستم

سیستم های تشخیص ویروس شامل چهار قسمت می شوند

۱- تبدیل داده ها

۲- ایجاد و پرورش تشخیص دهنده ها

۳- تشخیص ویروس

۴- شناسایی سلول های حافظه

در هر مرحله مفاهیم کم وزنی از سیستم های ایمنی طبیعی مورد استفاده قرار گرفته است که به صورت زیر پیاده سازی می شوند.

۱- سلول های حافظه: یک ردیاب یا تشخیص دهنده در هنگام رویارویی یا عامل مخرب اطلاعات مربوطه را ذخیره می کند و باعث می شود در مواجهه بعدی سریعتر عمل کند این ذخیره سازی به عنوان سلول حافظه در نظر گرفته می شود

۲- ارائه ژن ها: تنوع بین ساختار تشخیص دهنده ها که از ترکیب تعداد زیادی از سلول های حافظه ایجاد می شود باعث افزایش کارایی آنها می شود

البته قابل ذکر است که مفهوم ژن ها در فاز تست تشخیص دهنده ها و سلول های حافظه در قسمت شناسایی عامل مخرب مورد استفاده قرار می گیرد.

تبدیل داده ها

سیستمهای تشخیص دو نوع از مجموع داده ها را مورد استفاده قرار می دهند که شامل داده های خودی و غیر خودی یا مخرب می باشد داده ها از مجموع داده های DRAPA گرفته می شود (از مجموع داده های استاندهارد در آزمایشگاه لینکن انگلستان می باشد)

در تبدیل فیلد های مربوطه که باید در نظر گرفته شود به صورت زیر می باشد:

۱- I_p ادرس مقصد.

۲- I_p ادرس مبدا

۳- شماره پورت مقصد

۴- طول

-۵ پروتکل

-۶ شماره پورت مبدا

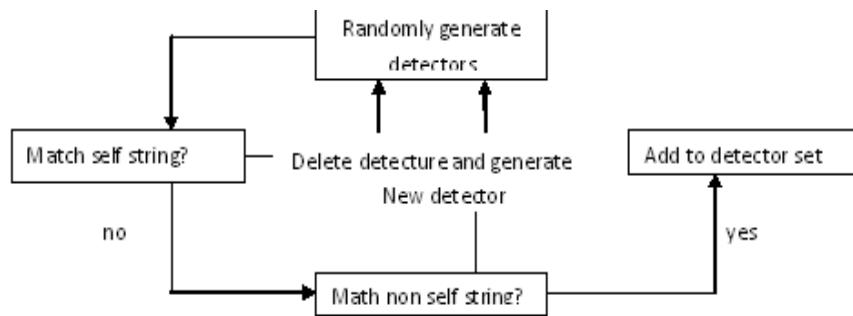
در خواست در ابتدا به صورت رشته ای دودویی که طول آن به صورت کلی ۱۳۴ بیت می باشد و با احتساب فیلد های ذکر شده تبدیل می شود و در عین حال اگر نیاز به نگاشت صفر باشد اینکار صورت میپذیرد. البته مقدار بیشینه و کمینه هر فیلد در جدول ۱ ذکر شده است.

جدول ۱. مقدار بیشینه و کمینه

مقدار بیشینه و کمینه	رشته (دودویی) طول	نام فیلد ها
0.0.0.0-255.255.255.255	38 bits	Ip ادرس مقصد
0.0.0.0-255.255.255.255	38 bits	Ip ادرس مبدا
0-65535	16 bits	شماره پورت مقصد
0-999 seconds	10 bits	طول
0-65535	16 bits	پروتکل
0-65535	16 bits	شماره پورت مبدا

تولید تشخیص دهنده ها

همانطور که ذکر شد تشخیص دهنده ها به عنوان مجموعه ای از رشته ها در نظر گرفته می شوند این رشته ها به صورت تصادفی تولید شده و برای شناخت تفاوت بین عوامل خودی و عوامل مخرب یا غیر خودی گسترش و پرورش می یابند پرورش و توسعه با استفاده از الگوریتم **negative selection** صورت می پذیرد و به منظور تصحیح ساختار مجموعه تشخیص دهنده ها در مقابل عوامل مخرب و خودی می باشد. البته رویه انجام این کار در شکل ۲ نمایش داده شده است. این رویه از اختلاف تطابق الگویی استفاده می کند و به **r-Contiguous** تعلق می شود. در این رویه در واقع هر ردیاب پس از تطابق در صورت مشابهت با عوامل خودی ردیاب مریوطه حذف شده و ردیاب جدیدی جایگزین می شود. در پایان خروجی ردیابی خواهد بود که با استفاده از همان الگوریتم گسترش پیدا خواهد کرد.

شکل ۲: تولید تشخیص دهنده ها

میزان سازگاری ردیابها توسط تعداد بیت تطابق یافته مشخص می شود و در طول این چرخه نیز مقدار به هم پیوستگی تشخیص دهنده ها و بیت های عوامل مخرب شناسایی می شود. و سرانجام وقتی تشخیص دهنده برای رویارویی با عوامل مخرب آماده شد به شکل یک تشخیص دهنده کامل در می آید جز ردیاب هایی که مجدداً تغییر میکنند نخواهد بود.

تشخیص عوامل مخرب (ویروس ها)

وقتی که تولید و پرورش تشخیص دهنده ها کامل شد نگاه برای رویارویی با عوامل مخرب آماده هستند در هنگام روبرو شدن با یک درخواست بیرونی یا عوامل مخرب سیستم مقدار سازگاری را مورد ارزیابی قرار می دهد تا مخرب یا غیر مخرب بودن را مشخص نماید. در صورتی که مقدار سازگاری یا تطابق بالا باشد نگاه به احتمال بسیار زیاد درخواستی از طرف دشمن است

اگر یک تطابق در ۱۳ منطقه به هم پیوسته به وجود بیاید آن را به عنوان یک اصابت در نظر گرفته و آن منطقه به عنوان منطقه ویژه تلقی می شود اما سیستم زمانی فعال خواهد که فقط ۳ یا تعداد بیشتری از خواهر های تشخیص دهنده توسط

درخواست فعال شده باشد بنابراین درخواستی که در ۱۳ منطقه همجوار با ۳ یا تعداد بیشتری تشخیص دهنده منطبق شود به عنوان درخواست دشمن تلقی می شود.

شناسایی سلول حافظه

خاصیت انطباقی و تکاملی مربوط به الگوریتم ژنتیک برای فعال کردن تعداد بیشتری از خواهر های تشخیص دهنده ها در هنگام روبرویی با عامل مخرب مورد استفاده قرار می گیرد از این الگوریتم عملگرهای selection, cloning, crossover, mutation مورد استفاده قرار می گیرد. زمانی که یک عامل مخرب شروع به فعالیت می کند خواهر های ردیاب به عنوان شاخه ای از مجموعه تشخیص دهنده های فعال، فعال می شوند که کاندیدی برای سلول های اساسی خواهند بود. پس از آن ردیاب هایی که یابد کلون شوند مشخص می شوند البته استانه تکثیر توسط فرمول زیر مشخص میشود:

تعداد کل ردیا بها / تعداد ردیاب های سازگار = استانه تکثیر

همانطور که می دانید ردیابهای فعال دارای مقدار سازگاری می باشند که این مقدار بزرگتر یا برابر مقدار استانه تکثیر مربوط به تکثیر های تغییر یافته می باشد تعداد تکثیر که باید برای ردیاب های کاندید ایجاد شود از فرمول زیر بدست می آید:

[کل مقادیر سازگاری / مقدار سازگاری * ۱۰] = تعداد تکثیر

وقتی که فرایند تکثیری کامل شد، تشخیص دهنده های باقیمانده به عنوان ردیاب های برنده تلقی می شوند

البته قرار دادن ردیاب های برنده در عملگر جهش و پیوند الگوریتم ژنتیک در تکامل آنها کمک خواهند کرد. پس از ایجاد شماره اساسی ردیاب هایی که مقدار سازگاری آنها از تمامی ردیاب های برنده بیشتر باشد به عنوان سلول حافظه تلقی می شوند.

برخی سیستمهای ایمنی مصنوعی برای امنیت شبکه های کامپیوتری

سیستم ایمنی فورست:

این سیستم ایمنی که در پروژه (lisy) ارائه شده ترافیک (tcp/ip) را در یک شبکه محلی مانیتور میکند. ارتباط بین تمام پروتکل ها از طریق tcp است این ارتباط از طریق سه تایی: آدرس مبدا و مقصد و سرویس شبکه تعریف می شود. این سیستم به جریان ترافیکی کاری ندارد و تنها بسته های از نوع (tcpsyn) را مانیتور می کند در اینجا هر آنتی بادی یک چرخه حیات دارد و بر اساس انتخاب منفی کار می کند. بدین صورت که تمام عامل های خودی در ابتدا به آنتی بادی ارائه می شود و در صورتی که این آنتی بادی با یکی از آنها منطبق شود از بین می رود در این سیستم نشان داده شده است که هفت حمله معمول و شایع

که در سیستم اتفاق می افتد با کمتر از صد رشته بیته تشخیص دهنده با طول چهل ونه بیت کشف می شود در این سیستم ایمنی عملیات ها در دو فاز انجام می شود: فاز آموزش و فاز تست (هارمر، ۲۰۰۰).

فاز آموزش:

در فاز آموزش تنها یکسری شناسنده ساخته می شوند و در بین میزبان های شبکه قرار می گیرند. الگوریتم تولید آنتی بادی در مرحله آموزش در این سیستم به صورت زیر است:

۱- تولید آنتی بادی به طور تصادفی:

این آنتی بادی ها آنتی بادی خام هستند که در مرحله اول به اندازه کافی و به تعداد مشخص تولید می شوند. با تولید هر آنتی بادی خام یک زمان سنج به آن تعلق می گیرد که در ابتدا مقدار آن صفر است.

۲- انتخاب منفی:

این عمل با استفاده از داده های آموزشی انجام می گیرد. داده های آموزشی همان مجموعه خودی ها هستند در صورتی که هر آنتی بادی خام با رشته ورودی خودی از داده های آموزشی انطباق حاصل کند آن آنتی بادی حذف می شود در غیر این صورت به زمان سنج آن اضافه می گردد. اگر زمان سنج به یک حد قابل قبول رسیده باشد آنتی بادی خام تبدیل به آنتی بادی با تجربه می شود. برای هر آنتی بادی با تجربه یک زمان حیات در نظر گرفته می شود.

فاز تست:

در این قسمت مرحله اصلی الگوریتم انجام می شود و غیر خودی ها شناسایی می گردند. الگوریتم شناسایی آنتی ژن ها و حملات و حیات هر آنتی بادی در این قسمت مشخص می شود. این الگوریتم به صورت زیر خلاصه می گردد:

۱- رشته ها از یک فایل ورودی تست به ترتیب وارد می شوند.

۲- هر رشته ی ورودی به آنتی بادی های با تجربه تولید شده از مرحله آموزش ارائه می گردد و با آن مقایسه می شود

۱-۲- اگر رشته ورودی با آنتی بادی با تجربه انطباق حاصل کرد و یا به عبارتی شناسایی گردید. رشته ورودی به عنوان یک رشته غیر خودی تلقی می شود و آلام ایجاد می گردد و به کاربر هشدار داده می شود. به زمان حیات آن آنتی بادی نیز اضافه می گردد.

۲-۲- اگر رشته ورودی با آنتی بادی با تجربه انطباق حاصل نکرد از زمان حیات آنتی بادی با تجربه کم می شود بعد از این حالت این آنتی بادی با تجربه ای که زمان حیات آن سپری شده باشد حذف می شود و میمیرد.

۳- هر رشته ورودی آنتی بادی های خام موجود ارایه می گردد و با آن مقایسه می شود

۱-۳- اگر رشته ورودی با آنتی بادی خام انطباق حاصل کرد آنتی بادی خام حذف می گردد دوباره یک آنتی بادی خام با زمان ستج صفر ایجاد می شود.

۲-۳- اگر رشته ی ورودی با آنتی بادی خام انطباق حاصل نکرد به زمان سنج آن اضافه می گردد بعد از آن اگر زمان سنج به حد قابل قبول رسیده بود آن آنتی بادی تبدیل به آنتی بادی با تجربه می شود.

سیستم ایمنی مصنوعی فازی:

این سیستم ایمنی بر اساس رشته های باینری ارایه می شود از الگوریتم های ژنتیک و فازی برای تکامل و بهبود آنتی بادی ها در سیستم استفاده میگردد. الگوریتم های ژنتیک هم چنین باعث تنوع آنتی بادی ها می شود به طوری که بر اساس انتخاب کلونی سلول هایی که آنتی ژن را تشخیص می دهند رشد کرده و سلول هایی که نمی توانند تشخیص دهند میمیرند (هارمر، ۲۰۰۲).

مشابه سیستم ایمنی فوریست در سیستم ایمنی پیشنهادی نیز عملیات ها در دو فاز جداگانه آموزش و تست انجام می شوند. در ابتدا آنتی بادی ها از یک تعداد ناحیه ژنی به طور تصادفی ساخته می شوند. مولفه های اصلی در این سیستم ایمنی یک مجموعه داده آموزشی و آنتی ژن و آنتی بادی ها و یکسری گوی تشخیص به نام (ARP) در حول هر سلول B است. هر (ARP) یک مجموعه فازی (n) بعدی می باشد. مقدار تطابق هر (ARB) با آنتی ژن با فاصله (d) نشان داده می شود. فاصله (d) مقدار تفاوت سلول (B) با آنتی ژن را نشان می دهد (یغمایی مقدم، ملکی، اکبر زاده توتونچی، ۱۳۸۴).

مقدار عضویت فازی هر آنتی ژن (j) به هر (ARB(i) که با نماد w_{ij} مشخص می شود به صورت زیر به دست می آید: (۱)

$$w_{ij} = \exp(-d_{ij}^2 / 2\delta_i^2)$$

باتوجه به فرمول فوق شکل مجموعه فازی (ARB) یک تابع گوسی است که هر چه از مرکز (ARB) دور می شویم مقدار آن کاهش می یابد. سطح بر انگیزگی در هر (ARB) بصورت زیر بدست می آید: (۲)

$$S_i = \frac{\sum_j w_{ij}}{\delta_i^2}$$

با ماکسیمم کردن سطح انگیزش در هر (ARB) و مشتق گیری از S خواهیم داشت (۳)

$$\delta_i^2 = \frac{\sum_j d_{ij}^2 w_{ij}}{\sum_j w_{ij}}$$

در فرمول های فوق d_{ij} فاصله بین آنتی ژن i تا مرکز $(ARB)_i$ و δ_i^2 شعاع گوی $(ARB)_i$ و S_i سطح انگیزش در هر $(ARB)_i$ می باشد.

نرمال سازی داده ها بر اساس شبکه ایمنی در فضای دو بعدی صورت می گیرد. در اینجا هر آنتی بادی می تواند به نسبت شعاع خود اپی توپ های آنتی ژن ها را در فضای دو بعدی تحت تاثیر قرار بدهد. چهار پارامتر مهم این سیستم عبارتند از:

۱- NAT یا حداکثر سطح آستانه که بین ۰ تا ۱ است.

۲- نرخ جهش (mutate) و احتمال (clone) که بین ۰ تا ۱ است.

۳- حداکثر سطح انگیزش که بین ۰ تا ۱ است.

۴- حداکثر تعداد (clone) برای هر (ARB)

هر (ARB) یک رشته (n) بیتی است که این رشته ها در فضای دو بعدی نرمالیزه می شود به طوری که هر نقطه را در فضای دو بعدی دارد. در شکل ۱ نمایش داده ها و (ARB) در فضای دو بعدی آورده شده است.

در سیستم مورد بررسی از یک کنترلر فازی برای تصمیم گیری در تطبیق و تشخیص عامل در در عامل های آنتی بادی استفاده می شود. توابع عضویت بصورت گوسی و به عنوان یک گوی حول هر سلول (B) هستند. سلول های (B) سازنده آنتی بادی مربوطه می باشند. هر قدر رشته های کروموزوم از آنتی بادی ها دورتر باشد از مرکز (ARB) یا گوی تشخیص دورترند و آنتی بادی انگیزش کمتری برای تکثیر و تاثیر روی آن دارد. (ARB) ها به صورت حافظه دینامیک از سلول های (B) عمل می کنند این (ARB) ها می توانند به خوبی به روز آوری شوند و اطلاعات گذشته را نیز به خوبی نگهداری کنند.

الگوریتم های ارایه شده عمل خوشه سازی داده های آموزشی یا داده های خودی را انجام می دهند و با توجه به آن آنتی بادی ها را می سازند. الگوریتم های ارایه شده دارای ساختار و مراحل مشخص می باشند که در ادامه آورده شده است. این الگوریتم ها اجزای اصلی سیستم ایمنی هوشمند پیشنهادی را که بر مبنای سیستم ایمنی بدن طراحی شده است تشکیل می دهند.

فاز آموزش:

الگوریتم ارایه شده در قسمت فاز آموزش برای تولید یکسری آنتی بادی استفاده می شود. این الگوریتم خوشه سازی مجموعه خودی ها را به عهده دارد و بر اساس آن یکسری داده های آموزشی خودی انجام می گیرد. الگوریتم تولید آنتی بادی ها در سیستم مذکور به صورت زیر است:

۱- تولید جمعیت اولیه باینری بصورت تصادفی از (ARB) ها: به تعداد مشخص شده (ARB) اولیه تولید می شود که در ابتدا شعاع آن 0.1 است و تعداد سلول های (B) و شعاع هر (ARB) قدرت آن را در شناسایی آنتی ژن ها را نشان می دهند.

۲- مجموع خودی به سیستم ارایه می شود و تا زمان خاتمه وضعیت مراحل زیر انجام می شود:

۱-۲ رشته های خودی به هر (ARB) ارایه میشود و تابع هدف هر یک بدست می آید.

۲-۲ برای هر (ARB) موجود در شبکه مراحل زیر انجام می شود:

۲-۲-۱ سطح انگیزش (تابع هدف) در هر (ARB) محاسبه می شود.

۲-۲-۲ شعاع هر (ARB) محاسبه مجدد می شود.

۲-۳- برای هر (ARB) بر طبق سطح انگیزش بدست آمده برای آن سلول B) اختصاص می یابد...

۲-۴ (ARB) های ضعیف که هیچ سلول B) را شامل نیستند حذف می گردند.

۲-۵ عملیات های (clone) و ((mutate روی (ARB) ها انجام می شود.

۲-۶ مجموعه جمعیت (ARB) ها به صورت بهینه ویکپارچه می شوند:

۲-۶-۱ هر دو (ARB) ای که بسیار بهم نزدیک هستند و فاصله آن ها از هم بسیار کم است یا گوی ها با هم همپوشانی دارند آن دو (ARB) در هم ادغام می شوند ونتیجتا (ARB) جدیدی بدست می آید برابر با (cross-over) دو (ARB) قبلی.

۳-پایان

در این الگوریتم میزان انطباق یا نزدیکی بین ها (ARB) با داده ها و با دیگر (ARB) ها با فاصله اقلیدسی بین آن ها در فضای دو بعدی بدست می آید اگر دو با هم پوشانی یا تو رفتگی داشته باشد) یعنی $\delta_i + \delta_j < \text{darbi}$ آن ها را با عملیات crossover به یک ARB تبدیل می کنیم که با انجام عملیات در ARB جدید داریم.

(۴)

$$\delta = (\delta + \delta) / 2\alpha = (\alpha\delta + \alpha\delta) / (\alpha\delta + \alpha\delta)$$

در اینجا عملیات تکثیر یا clone در هر ARB با جهش یا mutate انجام می شود و شعاعا نیز به ارث برده می شود.

فاز تست

در این فاز مرحله اصلی الگوریتم انجام می شود و حملات شناسایی می شوند شناسایی حملات به وسیله کنترلر فازی انجام می گیرد توابع عضویت در اینجا به صورت گوسی هستند هر چه قدر یک انتب بادی از یک رشته کروموزم دورتر باشد انتی بادی تاثیر کمتری روی آن دارد و برعکس. فاصله بین رشته های انتی بادی ها و کروموزم ها به مجموع طول های پیوسته یکسان در هر دو رشته محاسبه می گردد.

فرایند تصمیم گیری با یک کنترلر فازی انجام می گیرد سیستم های فازی دارای چهار ورودی و یک خروجی می باشند ورودی های کنترلر فازی چهار سیستم از مجموعه ARB در نظر گرفته شده است. بر اساس خروجی کنترل کننده فازی وجود حمله یا عدم آن مشخص می شود.

هر سیستم انتی بادی های مربوط به خود را برای شناسایی دارد در این سیستم با در نظر گرفتن قابلیت های سیستم ایمنی در شناسایی غیر خودی ها از کنترلر فازی برای همکاری گروهی جهت تشخیص غیر خودی ها به شبکه استفاده شده است. سطح رفتار فازی با ۴ مجموعه فازی از توابع گوسی در ۴ سری از ARB ها به طور موازی انجام می شود در اینجا هر سیستم تشخیص

فاز آموزش و فاز تست مجزایی دارد. رفتار کلی آنها با کنترلر فازی بررسی میشود. رفتار هر سیستم توسط دو مجموعه فازی low,high,medium- نشان داده می شود. همچنین خروجی کنترل کننده فازی با چهارمجموعه فازی low,high,medium-high نمایش داده می گردد.

الگوریتم شناسایی انتی ژن ها و حملات و تکامل یافتن انتی بادی ها به صورت زیر خلاصه می شود

- ۱- مجموعه تست به سیستم ارائه می شود و برای هر رشته ورودی مراحل زیر انجام می گیرد
- ۱-۱- به تعداد n رشته به هر ARB ارائه می گردد و بر اساس فاصله ای که از ARB دارند مشخص می شود آیا قابل شناسایی هستند یا نه؟ لذا مراحل زیر برای هر ARB موجود در شبکه انجام می شود
- ۱-۱-۱- فاصله رشته ورودی با هر ARB محاسبه میشود.
- ۱-۱-۲- تابع عضویت برای رشته های ورودی محاسبه می شود مجموع سطح انگیزش ARB ها بدست می آید. شعاع هر ARB محاسبه مجدد می شود.
- ۱-۱-۳- آیا خطا یا واقعه ای اتفاق افتاده است یا نه؟
- ۱-۲- برای هر ARB بر طبق سطح انگیزش بدست آمده برای آن سلول B اختصاص می یابد.
- ۱-۳- ARB های ضعیف که هیچ سلول B را شامل نیستند حذف می گردند
- ۱-۴- عملیاتهای clone, mutate روی ARB انجام میشود.
- ۱-۵- مجموعه جمعیت ARB به صورت زیر بهینه و یکپارچه می شوند
- ۱-۵-۱- هر رو ARB ای که بسیار به هم نزدیک بودند و فاصله آنها از هم بسیار کم بوده، ان دو ARB در ها ادغام می شوند ARB جدیدی که بدست می آید برابر با crossover دو ARB قبلی.

نتیجه گیری و پیشنهادات:

با توجه به نحوه عملکرد سیستم ایمنی بدن انسان در مقابل حملات ویروس ها و تطابق بین روند عملکرد حملات احتمالی در یک شبکه کامپیوتری با این سیستم الگوریتم های جالب و کارایی برای امنیت شبکه های کامپیوتری قابل ارایه است. بطور کلی استفاده از الگوریتم های هوش محاسباتی در ابعاد امنیتی شبکه های کامپیوتری کارا به نظر میرسد. البته با توجه به اینکه نحوه ی عملکرد یک الگوریتم هوش محاسباتی بسیار وابسته به نحوه ی تعریف عملگر های مورد استفاده آن الگوریتم است مهمترین قسمت تعیین دقیق پارامتر های الگوریتم است به نحوی که الگوریتم با استفاده از این پارامتر ها بتواند به خوبی در فضای حل مسئله جستجو کند و انعطاف پذیری بالایی داشته باشد. با توجه به الگوریتم های بررسی شده به پیشنهاد میشود برای اینکه تنوع پذیری الگوریتم های ایمنی مصنوعی برای شناسایی حملات مختلف در شبکه های کامپیوتری بیشتر شود بهتر است در مرحله تولید تشخیص دهنده ها از فیلتر ها مناسب مثل فیلتر های ماتریسی که برای تشخیص الگو مورد استفاده قرار می گیرند استفاده شود تا در مرحله تشخیص عوامل مخرب، بصورت مناسب آنها را شناسایی کنیم. هدف ما اینست که در بررسی های آینده تلفیقی از روش های شناسایی الگو با روش های هوش محاسباتی برای امنیت شبکه های کامپیوتری ارایه دهیم.

منابع:

۱. جواد زاده، رامین؛ ميبدي، محمدرضا (۱۳۸۵). بهبود کارایی الگوریتم سیستم ایمنی مصنوعی در مسایل بهینه سازی. دوره ۲، شماره ۴. ص ۲۲-۳۶.
۲. یغمایی مقدم، محمدحسین؛ ملکی، داوود؛ اکبرزاده توتونچی، محمدرضا (۱۳۸۴). طراحی یک سیستم ایمنی مصنوعی فازی برای امنیت شبکه های کامپیوتری. علوم و مهندسی کامپیوتر، دوره ۳، شماره ۳(الف). ص ۱-۱۲.
3. Furnell, S. (2004). *Enemies within: the problem of insider attacks*, Computer fraud & security. Volume 2004, issue 7.

4. Hofmeyr, S. Forrest, S. and Somayaji, A. (1998). Intusion Detection Using Sequences of System Call. *Journal of Computer Security*, vol.6, pp.151-180.
5. P. K. Hamer, P. D. Williams, G. h. Gunsch and B. Lamont (2002). An Artificial Immune System Architecture for Computer security Applications, *IEEE Transaction on Evolutionary Computation*.
6. P. K. Harmer (2000). A distributed agent architecture for a computer virus immune system, M.S. thesis, Air Force Inst. Technol., Wright-Patterson-AFB, OH.
7. Rajesh, S. khurana (1999). NOMAD: Traffic-based Network Monitoring Framework for Anomaly Detection. *Proceeding IEEE International Symposium on computers and communications*, pp.442-451.